et xix. Thomas separatus a choro apl'oz
puatus est visione dnica. Joh' xx° Judas
exiens a societate apl'ica colligatus est
cū ūnitas xpi ⁊ fcūs est eis pditor. Ad
xxvj. Cū igit' pnicia talis abbatis sit ī
quietu et sēgla ipūs maior reddat et
ipm quentū sequāt' pnāe bone. bū
dictio magne psone statutū forte. pu
nicio grauis se subtrahencū. soleant
multū inducere monachū ad sēgdū
cōuentū. Qz pūsus est religiosū quē
ad sēgdū bū conuentū nō mouet pni
cia diuina. nē coassistēcia maior. nec
pnāe grāz. nec bēdictio dei. nec sta
tutū apl'icū. nec tū ḡuis punicio tūs
gressor. Mutabilis igit' est ḡsuetudo il
la de qua habet' Hebre. x°. Sicut gsue
tudinis est quibusdā scilicet deserere
collectionē id est simul collōs. Et egē
bū gsuetudo illoz qui libenē sequūt'
quentū ubiqz. cū sicut pdicū est tot
mala puenūt se subtrahētibz. tot
bona sint ī vita quētuali. et tot sint
rōnabile motiua ad sēgdū. Et ideo bū
vir sānūs vocat istā gsuetudinē feliciō
rem nō p ḡpacione. qz contraria sit fe
lix p sed oppositū quia illa sit misera
bilis valde. ista vō valde felix. porro
ista bēdictio et si omēs deceat tū magis
illos qui mundū indigēt sicut dicit. In
quo reprehendūt' illi specialit' qui pter
nēcitatem morant' ī cellarionibus.
Isti sūt sicut truāni. qui reapiūt' in
diuitibz hospitalibz musa ī firmitatis.
et postq̄ sanati sūt fingētes adhs se ī
firmos ibidē gmorant' ppt' bonos lōs
et bona cibaria. Quo ḡtra dixit dnus.
Matth xi° palitico sanato. Surge ⁊ tol
le grabatū tuū ⁊ vade ī domū tuam
sic dat' licēcia truāno. Et horū corpis
est sicut azmis qui hās in stabulo pa
bulū bonū. ⁊ paleas ad quiescendū ī
mane cū tēpis est qz vadat ad onera
cōsueta fingit se claudū. sz cū pūgit'
virga et appellat' ad onis iuenit' fortis.
Hic faciendū est tali corpi. Et xxx°
Cibaria ⁊ virga ⁊ onis azmo. nō dic
solū cibaria sz post cibaria virgam
cōpellentē ad onis. Ite horū miro ē sicut
muriligis claustroz qui ī refectorio so
let vincere de crustis panis. sz postq̄ cō
sicuit ire ī infirmitoriū ubi iuenit
morsellos. ⁊ reliquias carnū mundis
vult redire ad refectoriū. sz semp fires
tat ī firmitoriū q̄ tūcqz exclametur
⁊ ḡfundit' ibi nisi in vno casu scilicet
qū nichil datur ei ibidem. tūc ēnī re
dit ad refectoriū. Et sic subtrahenda
sūt hmodi delēbilia ut reuertatur
ad gsuetu. Exē.m Iuc xvi. de filio pdigo
cui postq̄ defuerit delicie redist ad pa
nes mercenarioz ī domo pris. Qz in
decens est ut famulus dei sit tamq̄ tru
tāns uel azinus fictis ul' muriligis. Ideo
bū dicit q̄ famulos dei tāto amplius
decet q̄to minus indigēt. Verū medū
q̄ tingit q̄ illi q̄ valde fuerit spiāles ⁊ qtē
platiu. p hmodū voluptati cibōrū
illecti fuīt ita carnales. q̄ vir pfū a
uelli ab hmoi cibis Exemplū de ag
la qui sicut dicit' in libro collationum
patrū cū volat ī altissimis subito se ī
dū deiat ad cadauer et ita fortiter ad
heret q̄ vix auelli pt ab eo. Ita et isti
et ideo ḡfundit eos apl'us dicēs. Gal
v°. Hic stulti cū spū cepistis carne gsu
mamū. Dicit' fabulose q̄ vsq̄ ideo hz
puas aures et pua cauda. qz cū vellet
eum introducere ad locū mellis ut come
deret fecit tūta difficultate ī intrādo
cū traheret eum p aures quas habe
bat longas q̄ scisse sūt ī manibz eorū
et decurtate. Cū aut' ī egressus uellz
mel ⁊ nimis aude deuoraret ⁊ vellet
eū retrahere cauda quā habebat longā
valde ita fortit' adhesit mellī q̄ ī theu
to eū retro rupta est cauda et fūs est
pua. Q̄ quot sūt ⁊ fuerūt qui cū nīgna
difficultate ītroducti primo ad ieara
cionē vir p hmodū pmt trahi a mel
le dulcedinis illig. Cōtra quos dicit'
pub' xxvi°. Mel iuenisti comede qd'
sufficit tibi. q̄ dicit. nō nimis sz mo
derate. Dicit' rex q̄ fuit quidam
philosophus multū iusta et audax in
dicenda veritate. Cū autē multum
audacē obloquēt de regressu ⁊ curia eis
q̄ erat multū carnalis. Rex sapienē ⁊
nō p potentiā volens sibi prudē usus
q̄ filio prudenciū vocauit eū ad curiā
suā ut esset q̄ mēsalis suus ⁊ assistēt ei ī
cōsilio. Cū aut' luet quodāmōdo coactus
q̄ sensisset. p lapsū tpis paulatī ceper
rūt ei tū placere delicie curie ⁊ solacia
carnalia q̄ amisit cor dicēdi aliq̄ contē
regem ⁊ curiā suā. et sic rex et filius dimis
si sūt in pace a lingua sua. Qs aut nesci
at q̄ multi magne austeitates q̄ sole
bant dure loqui qtra hmoi carnales
et pores ī hac habenas laxātes. pq̄ q̄
cōperūt eis similia. et placēta q̄ in
uenūt ī eis ut recipiūtur. et qtra talia
ā loqui nō audēt. Sicut dicit de cane
qui pecto ei pane a lacte iā cessat a
latratu. Et ideo d. Ex xv° de encenijs
q̄ pūt hic vocari pnāe reuocationū
collate a platis ⁊ officialibz et aliis
hijs utētibz. q̄ quasi multi ī ore auer
tunt ēcacicōes. Cū g. voluptas ca
barōr virōs spiāles efficiat cū
les. ⁊ carnalia q̄ pūs fugiebāt fiā
ant minus sequi et os apūd hmoi
laudat a reprehensione aliōr salubri.
Hinc dicit vir sānūs q̄ cauēat ne cibi
cos voluptas teneat vegetatos. Te
net quidē q̄nqz ecā virōs bōs ī vitā
hmoi voluptas. Vidi ego quendā
bonū religiosū qui cū fuisset ī ī firmito
rio aliq̄to tpe et appropīquaēt dies
ī quo oprebat eū redire ad quentū.
adūtēs quid agebat' ī aīa sua dixit
ī quodā solacio ⁊ humilitate. q̄ ita vide
bat' ei difficile relicto ī firmitorio re
dire ad quentū sicut fuit ei ecā diffi
le a pnāpio relicto seculo ītrare or
dinē. Et valde cauēdum ē virīs sānis
ab hmoi illa ḡacōē. Illos estimēt
diciores qui ī sustinēdā patiēte fue
rit forciores. Melius est enī minus egere
q̄ plangere. Quidā erpti solacia re
creationū apd se magnificāt illos
qui diuites fuerūt quibus ut eis videt
ur. frigter pendūt et hec est abusio
sēdā pdicā. Cōtra qd potest hi mandatū

Nō

Et.

Nō

68

Nō enī diuites, ppt' hoc debēt reputari
meliores q̄ dicionis. sz potius qui fortes
sūt ad sustinendā patiētē debēt diciores
estimari. Et ponit' in hoc mādato p.
mādata sēdā. ibi illos estimēt. sēd cui
sa mādati ibi melius est enī ē. Qz di
uitie spiāles prēdūt corpales et q̄ī
eis multū hmdāt q̄ sustinēt pritētē
Et notēd q̄ duo sūt. Capl'm xvi.
gnia diuitiarū corpales ut patz
et spiritiales. De q̄bus q̄ī. Cho. vij.
ppt' nos fcūs est egenī cū esset diues
ut eius ī opia diuites essemus. Glosa ī
spiritualibz. Nō enī ad hs paupfuit xpt
ut essemus diuites ī tpalibz sz ī spiri
tualibus. Cōsistūt autē iste diuitie spi
tiales ī virtutibz. Ex xlvij. Diuites
ī vtute ⁊ ī opibz eorū. prima thimo. vj.
Hapae diuitibz huius seculi diuites fiei
ī opibz bonis q̄ duo vno nōē possūt
dici iustitia gnālis q̄ ḡsistit ⁊ ī virtu
tibus ⁊ ī opibus earū meritorijs. Et
attēde q̄tā sit drā inē ista duo gnā
diuitiarū. Dicit' enī pueri xvij. Cōd
prest hīē diuitias stulto cū sapiam
eine nō possit. q̄ ppt' diuitias corpa
les nō pt hīī sapia. igit' multo magis
nec iustitia q̄ melior est. Ig' nec ē gnū
celorū qd' magis est. sz quolibet opere
iustitie meritorio q̄ tūcqz modico
hīī pt ēgnū celoz. igit' melior est
iustitia ī ōpabilit' omnibz diuitiis
mūdi. Sicut ei aureus denarius ēxce
dit denariū plūbeū ī valore ita et
diuitie spiāles corpales quia p illas
nō pt hīī nisi qd' vile est scilicet tpale
aliqd' p istas vō pt hīī pcōsū ēgnū
celoz. Ite solent diuitie tpales iēdū
pdesse possessori suo. ⁊ hoc si forte ex
aliqua offensa cadat ī manus dīī
sui ad penā mortis. p illas liberat'
ī curia illig. Non sic erūt ī die magne
nēcitatis. non enī tūc subuenient.
iustitia aut subueiet. Job xx° Nō pdeīt
diuitie ī die vlcionis. iustitia vō liberat
a morte. Si diuitie corpales non pmt
tūsferri ad aliud seculū. Job xxxvij°
Diues cū dormierit nichil secū afferet.

Nō

Nō.